

[Aksel Møller.]

i dette Samfunds Virksomhed. Fællesskabet burde i alt Fald udstrækkes til ogsaa at give disse Virksomheders Indehavere en Haandsrøknig, saa de kan klare sig i Konkurrencen.

Det samme Synspunkt gælder i og for sig for de Idrætsanlæg, som vi har nævnt i vort Forslag. De var særlig udsøgte Objekter for Schalburgtagetragten, og vi ved, at Ungdommen og Sportsmændene dermed har haft et stort økonomisk Tab, som jeg synes Samfundet meget vel kunde dække en Del af.

Det samme gælder Krigsforsikringsfremgangsmaaden for privat Indbo; hvorved der ogsaa er Tale om meget betydelige Tab for dem, som har lidt Skade, og som har lidt Skade, ikke fordi de var særligt udsete som Krigsobjekter for Fjenden, men lidt Skade, fordi de var et integrerende Led i det danske Samfund, der skulde terroriseres til at falde Fjenden til Føje. Det forekommer mig ikke, at man kan lade saadanne Mennesker sidde med deres Tab alene, medens det øvrige Samfund lader, som om det overhovedet ikke har lagt Mærke til disse Tab.

Jeg haaber paa, at det skal lykkes at faa disse Sager klarert i et Udvalg. Jeg venter mig ikke, at den højtærede Handelsminister skal have noget Tilsagn med i Dag fra den højtærede Finansminister om at ofre store Beløb paa denne Opgave; men jeg venter mig, at efterhaanden som vi i Udvalget taler os frem, ræsonnerer os frem til Tingenes Kærne, vil det ogsaa lykkes os at naa til Enighed om et Forslag, som gennemført i dette høje Ting og i det andet høje Ting vil skaffe Retfærdighed.

Til Slut skal jeg til det høje Ting blot sige, at naar man i sin Tid lavede Krigsforsikringen saadan, som man gjorde det, var det, fordi man dengang havde Ansigtet vendt frem imod en Tilstand og en Udvikling, som man vel kunde frygte, men ikke overse. Man vidste intet om, hvordan Krigen vilde forløbe. Det var en Ordning, der blev lavet som en Rammeordning, der skulde tage mod, hvad der maatte komme. Nu staar vi med et Overblik over, hvad det har kostet. Nu har vi set, hvilke Skader der har været. Nu ved vi, at Dækningen af disse Skader samfundsmæssigt ligger inden for Samfundets Muligheder. Vi kan derfor ikke undskylde os med, at Samfundet ikke kan klare det, men maa overlade det i Flæng til rige og fattige, som Skaden nu har ramt, at bære en væsentlig Del deraf selv.

Derfor opfordrer jeg det høje Ting til nu at afslutte Krigsforsikringslovgivningen

og ved den endelige Likvidation af alle disse Forhold tilvejebringe den Udligning og den Retfærdighed, der gør, at de, der blev skaderamte, ikke skal føle sig snydt eller svigtet af det Samfund, for hvis Skyld de blev skaderamt.

Indenrigsministeren (Smørum): Til det rejste Spørgsmaal om, hvorvidt der bør foretages en Revision af Krigsforsikringslovgivningen for derved inden for Forbundet for Handel, Industri og Haandværk at opnaa en Nedsættelse af Bidragene, for saa vidt disse ikke har kunnet indregnes i Varepriserne, kan jeg svare, at jeg ikke finder, at der er tilstrækkeligt Grundlag for at foretage en saadan Revision.

Af de Oplysninger, som Indenrigsministeriet har modtaget fra Handelsministeriet, fremgaar det, at Krigsforsikringsbidragene tillades indregnet i Varepriserne i det Omfang, der er Plads hertil efter Reglerne for Inddækning af faste Omkostninger. Jeg maa herefter gaa ud fra, at Bidragene i det væsentlige er indregnet i Varepriserne, og jeg maa derfor mene, at der i alt Fald ikke er tilstrækkelig Grund til at gennemføre en generel Nedsættelse af Bidragene. Der foreligger imidlertid heller ikke for Ministeriet Oplysninger, der godtgør, at særlige Grupper af erhvervsdrivende faktisk har været afskaaret fra at søge Dækning for Bidragene.

Der har været henvist til, at mindre Haandværkere paa Landet ikke har kunnet indregne Krigsforsikringsbidragene i Varepriserne, fordi Priserne for disses Vedkommende er bestemt af lokale Sædvaner. Efter hvad der er oplyst over for mig, har disse Haandværkere ikke ved Lovgivningen været afskaaret fra at søge Dækning paa denne Maade, og jeg maa paa Forhaand betvivle, at de nævnte Sædvaner har gjort sig gældende i større Omfang netop i de senere Aar, som der her er Tale om.

For Handelens Vedkommende er det ligeledes gjort gældende, at Krigsforsikringsbidragene ikke har kunnet overvæltet. Imidlertid har de handlende, saa vidt vides, i Princippet ikke været anderledes stillet i denne Henseende end andre erhvervsdrivende.

Jeg maa derfor mene, at der heller ikke paa det foreliggende Grundlag er tilstrækkelig Anledning til at gennemføre en saadan Ordning for bestemte Grupper af erhvervsdrivende.

Tilbage bliver da Spørgsmaalet, om der skal søges gennemført en individuel Ordning for Enkeltpersoner, der har været afskaaret fra at overvælte Bidragene. Som det vist vil